

226
де. Буйни хора се нижат по улиците, връз прозорците плюшат пряпори, спущат се пъстри китеници.

Великите госпожи бързо се отправят към Царевец, за да приветствуват наместницата: царица Анна. Гончии тръгват във всички посоки, за да известят в послания, запечатани със златни сигли, на папата и западните дворове за нечуваната победа. Анна бе получила обратно от милостта на свети Димитър своите обречени накити, във вид на скъпа, безценна плячка. А майстор Драган бе получил в кожено ^{то} сандъче послание от своя самодържец със заповед:

Църквата, обречена на Светите 40 мъченици, която се строи на брега на Етъра, да бъде довършена и до конца изписана за неговото завръщане от победния поход.

82.

И още веднъж стана нещо нечувано до тогава. След като събра войските и оръжията, които бяха пристигнали в помощ от България, Йоан Асен потегли към земите на кир Тодора. Обсади Адриановград. Ала ^{вместо} ~~никога~~ ^{се} посрещнат враждебно със стрели и гавелоти, жителите на ширния град разтвориха вратите на града, излязоха с цветя, песни и хоругви да приветствуват новия си повелител.

Това, което умразата не би могла да стори, любовта бе направила.

Вредом дето минеше българският цар с войските си, крепостите сами отваряха вратите си, пред градските порти се струпваше цялото население, готова ^и да се подчини под неговия скиптр, без желание за бран и непокорство. Българите посрещаха своя освободител ~~ят~~ ^{от} ромейско ~~иго~~ ^{иго}, ромеите приветствуваха своя освободител от притесненията и своеволията на кир Тодор ^и Комнен.

Българският цар!

За изтощените от постоянни разпри, грабежи и войни, глад и размирна люде, това значеше: мир, правда, свобода...